

ŻYC EWANGELIA

XXVII NIEDZIELA ZWYKŁA, *C* Łk 17,5-10 * 02.10.2022

(581)

Apostołowie prosili Pana: «Przymnóż nam wiary». Pan rzekł: «Gdybyście mieli wiarę jak ziarnko gorczycy, powiedzielibyście tej morwie: „Wyrwij się z korzeniem i przesadz się w morze”, a byłaby wam posłuszna. Kto z was, mając sługę, który orze lub pasie, powie mu, gdy on wróci z pola: „Pójdź zaraz i siądź do stołu”? Czy nie powie mu raczej: „Przygotuj mi wieczerzę, przepasz się i usługuj mi, aż zjem i napiję się, a potem ty będziesz jadł i pił”? Czy okazuje wdzięczność słudze za to, że wykonał to, co mu polecono? Tak i wy, gdy uczynicie wszystko, co wam polecono, mówcie: „Studzy nieużyteczni jesteśmy; wykonaliliśmy to, co powinniśmy wykonać”».

„Panie przymnóż nam wiary.” Możesz sobie powiedzieć: Od dziś będę mocniej wierzył. Od dziś będę mocniej kochał. Choćbyś wyteżył wszystkie siły. Jakbyś nie napiął swoich mięśni. To nic z tego nie będzie. Sam szybko możesz to sprawdzić. Wiara i miłość, jest łaską i darem. Możesz o nie prosić Boga. I tak uwierzysz mocniej. „Panie przymnóż nam wiary”(De News. Architekci ducha).

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czym jest wiara? Czy rozwijam swoją wiarę?

Do wykonania: Będę wzbudzał akty wiary i żył w bliskości Boga.

KALENDARZ LITURGICZNY

04.10 (wtorek) Wspomnienie św. Franciszka z Asyżu

Jan Bernardone – tak miał na imię - urodził się w Asyżu w 1182 r. jako syn majątnego kupca. Według źródeł miał uczestniczyć w wojnie między Asyżem, a położoną obok Perugią, co spowodowało jego uwięzienie. Został zwolniony w 1204 roku z uwagi na ciężką chorobę. W kościele San Domiano Franciszek usłyszał głos Jezusa, który przemawiał do niego z krzyża. Postanowił wówczas żyć w pokucie. Odrestaurował kaplicę San Domiano, następnie San Pietro i wreszcie kaplicę Matki Bożej Anielskiej w Porcjunkuli pod Asyżem. Prowadził życie samotnicze. Franciszek pomagał chorym i trędowatym. Wędrował od miasta do miasta i wzywał do pokuty. Wielu zaczęło naśladować jego sposób życia, a z czasem dali początek wielkiej rzeszy braci i sióstr Franciszkańskiego Zakonu Świeckich (tercjariatu), utworzonemu w 1211 r. 14.09.1224 r. w Alverni, podczas czterdziestodniowego postu przed uroczystością św. Michała Archaniola, Chrystus objawił się Franciszkowi i obdarzył go stygmatami. W ten sposób Franciszek został pierwszym w historii Kościoła stygmatykiem. Dzięki temu Świętemu świat ujrzął ludzi z kart Ewangelii: prostych, odważnych i pogodnych. Przez swoje świadectwo wywarł olbrzymi wpływ na życie duchowe i artystyczne średniowiecza. Trudy apostołstwa, surowa pokuta, długie noce czuwania na modlitwie wyczerpały jego siły. Zmarł 3 października 1226 r. o zachodzie słońca w kościele Matki Bożej Anielskiej w Asyżu.

05.10 (środa) Wspomnienie św. Faustyny Kowalskiej, dziewicy

Urodziła się 25.08.1905 w Głogowcu, a zmarła 5.10.1938 w Krakowie. Zasadniczym zadaniem Siostry Faustyny było przekazanie Kościołowi i światu orędzia Miłosierdzia, które jest przypomnieniem biblijnej prawdy o miłości miłosiernej Boga do każdego człowieka, wezwaniem do zawierzenia Mu swego życia i czynnej miłości wobec bliźnich. Jezus przekazał jej nowe formy kultu: obraz z podpisem „*Jezu, ufam Tobie*”, święto Miłosierdzia, Koronkę do Miłosierdzia Bożego i modlitwę w chwili Jego konania na krzyżu, zwaną Godziną Miłosierdzia. Do każdej z nich, a także do głoszenia orędzia Miłosierdzia przywiązał wielkie obietnice pod warunkiem troski o postawę zaufania Bogu, czyli pełnienia Jego woli, oraz świadczenia miłosierdzia bliźnim. 30 kwietnia 2000 odbyła się kanonizacja, której dokonał Jan Paweł II, w Krakowie i Rzymie. Wtedy też zostało ustanowione święto Miłosierdzia Bożego. Za cud kanonicznie stwierdzono uzdrowienie uszkodzonej lewej komory serca polskiego księdza. 18 maja 2020 papież Franciszek zarządził wpisanie świętej Faustyny Kowalskiej do powszechnego Kalendarza Rzymskiego w randze wspomnienia dowolnego. Międzynarodowa Akademia Bożego Miłosierdzia, działająca przy sanktuarium w Łagiewnikach, rozpoczęła starania, aby ogłosić Faustynę Kowalską doktorem Kościoła.

07.10 (piątek) Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Różańcowej

Dzień ten jest rocznicą bitwy pod Lepanto (1571), w której państwa Świętej Ligi skupione wokół Państwa Kościelnego pokonały flotę Imperium Osmańskiego. Papież Pius V ogłosił w 1572 roku ten dzień świętem Matki Bożej Zwycięskiej. Rok później, decyzją papieża Grzegorza XIII zmieniono nazwę na Święto Różańca. Papież Klemens XII w 1716 roku nakazał świętowanie tego dnia Kościołowi na całym świecie, jednocześnie przeniósł świętowanie tego dnia na pierwszą niedzielę października. W 1913 roku Pius X przywrócił święto na 7 października. Od 1969 roku, decyzją Pawła VI, 7 października obchodzone jest święto Matki Bożej Różańcowej.

WARTO WIEDZIEĆ

Modlitwa różańcowa, jaką znamy dziś, kształtowała się przez wiele wieków. Sama nazwa „różaniec” (rosarium) oznacza wieniec z róż, ogród różany, dlatego wierzący, odmawiając modlitwę, składali „duchowe kwiaty” u stóp Matki Bożej. W średniowieczu zalecane było odmawianie kolejno 150 psalmów. Jednak nie wszyscy mogli się włączyć w tą modlitwę ze względu na brak umiejętności czytania. Tak powstał zwyczaj odmawiania modlitwy „Ojcze nasz” i „Zdrowaś Mario”. Modlitwę różańcową, która na przestrzeni wieków przyjęła kształt znany obecnie, upowszechnił św. Dominik około 1214 roku. Odmawiając modlitwę powszechną i pozdrowienie anielskie rozważamy tajemnice z życia Jezusa i Maryi. Papież Jan Paweł II w „Rosarium Virginis Mariae” pisze, że „różaniec jest modlitwą wyraźnie kontemplacyjną. Pozbawiony tego wymiaru, okazałby się wycyuty ze swej natury, jak podkreślał Paweł VI: »Jeśli brak kontemplacji, różaniec upodabnia się do ciała bez duszy i zachodzi niebezpieczeństwo, że odmawianie stanie się bezmyślnym powtarzaniem formuł, oraz że będzie w sprzeczności z upomnieniem Chrystusa, który powiedział: Na modlitwie nie bądźcie gadatliwi jak poganie. Oni myślą, że przez wzgląd na swe wielomówstwo będą wysłuchani (Mt 6, 7)«. Różaniec bowiem z natury swej wymaga odmawiania w rytmie spokojnej modlitwy i powolnej refleksji, by przez to modlący się łatwiej oddał się kontemplacji tajemnic życia Chrystusa, rozważanych jakby sercem Tej, która ze wszystkich była najbliższa Panu, i by otwarte zostały niezgłębione tych tajemnic bogactwa” (List apostołski [Rosarium Virginis Mariae](#), pkt 12). O modlitwie różańcowej, skutecznym narzędziu walki ze złem, przypomina sama Matka Boża w objawieniach, m.in. w Lourdes i Fatimie.